

de Undersøgelser, paa Grund af hvis Mangel man nu opfordrer Thinget til at negte Paabegyndelsen af Frilageret. Jeg vil bestemt fastholde, at den Interesse for en Sag, som kun gjør sig gjældende i Ord, medens Sagen hver Gang, det kommer til Gjæring, møder Modstand, er, jeg vil ikke sige af tvivlsom Værd, men i mine Tanker af aldeles ingen Værd.

Ordføreren (Holstein): Med Hensyn til Frilagerspørgsmaalet, som jo er det eneste, der egentlig er Grund til at omtale, eftersom de andre Spørgsmaal ikke vække nogen egentlig Dissens mellem den ærede Minister og Udvalget, maa jeg dog bemærke, at jeg ikke har følt mig overtydet ved den Argumentation, som her er fremfat af den ærede Minister. Den gaar i det Væsentlige ud paa, at Forholdene i Virkeligheden ere saaledes forandrede, det vil sige ikke Forholdene paa Frilageret, men her i Byen. Handelspraxis, Handelsforholdene, at det altsaa er rigtig, hvad jeg har oplyst, at der en større Tilhøjelighed til at benytte Frilageret til at føre Værer ind over Toldgrænsen end til igjen at føre dem tilbage ud over Toldgrænsen. Man erkjender altsaa, at der kan være nogen Trang tilstede, saaledes som det er paastaat, for at faae en fortløbende Veie af Frilageret og faae mindre Rum til Raadighed. Men den ærede Minister paastaar, at det vil kunne indrettes i den nuværende Bygning dels ved at flytte Skillerum og dels ved at benytte Loftsetagen, som der endnu ikke er disponeret over. Det er muligt, jeg bestrider det ikke, det har ikke været muligt for os i Diebløkket at danne os en Mening derom, men netop, fordi det er Ting, her, for at man kunde faae en fuldt begrundet Mening om dem, vilde kræve, at man faae Planerne og gjenemgik dem igjen, er det umuligt allerede nu at vedtage de foreslaaede Frilagerrum, medmindre man finder, at Sagen er af den Bestaaffenhed, at man tror at burde overlade Ministeren hele Sagen til hans frie Skjøn og da blot altsaa giver Bevilling til Frilageret, ventende, at Ministeren da vil ordne Forholdet, som han finder det rigtig. Men det synes jeg ikke, Thinget kan gjøre. Jeg synes, at efter den Praxis, der har fundet Sted her igjennem en Række af Aar, har det bestandig været fastholdt, at man, førend man har givet en saa stor Bevilling, som det her dreier sig om, nemlig 1 Mill. Kr., har fordret Tegninger og Overslag, hvorefter man kunde danne sig en bestemt Mening om, hvorledes Sagen lod sig realisere, og man har ikke givet Bevillingen paa en mere eller mindre almindelig velvillig For-

fikkring fra Ministerens Side om, at han kunde og vilde indrette det saaledes. Jeg indser ikke, at man kan fravige det her, og jeg tror heller ikke, man i det Hele vilde fravige det, men jeg synes, der er saa meget mindre Grund til at vise en saadan extraordinær Tillid til den høitærede Finantsminister, som der virkelig er al mulig Grund til at overveie dette Spørgsmaal i Forbindelse med Frihavnen. Jeg maa sige, at hvis der ikke var anden Grund end Spørgsmaalet om Forholdet mellem Frilager og Frihavn, saa kunde man sige, at man af den Grund alene ikke vilde standse Sagen, men nu kommer det Andet til. Nu kommer der Oplysninger, som man ogsaa fra den høie Regjerings Side indrømmer have en vis Vægt og maa medføre en anden Omlægning af Rummene i Frilagerbygningen paa den ene Side, og samtidig staa det faktisk i alt Fald, uden at det har været muligt at modbevise eller imøbegaa ved virkelige Grunde, saaledes, at der er en saadan Forbindelse mellem Frilager og Frihavn, som der er al mulig Grund til at overveie. Under disse Omstændigheder indser jeg ikke, hvorledes man kan komme fra det paa anden Maade end ved at udsætte Sagen. Det, at der er en saadan Forbindelse mellem Frilager og Frihavn, kan man ikke komme fra paa den Maade, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) vilde, ved at sige: Det kan overveies ved Frihavnen. Har man først lagt Frilageret paa et galt Sted, kan det ikke nytte bagefter at sige: Nu skulle vi overveie, hvorledes denne Sag skal ordnes. Vil man ved den Slags Bygninger tage Spørgsmaalet om Forbindelsen under Overveielse, maa det tages under Overveielse samtidig. Det er aabenbart ikke overveiet. Dette vilde ogsaa stemme med den Betænkning, som i sin Tid blev afgiven af Folkethingets Udvalg, nemlig i 1888, og som netop havde med dette Forslag til Lov om Anlæg af et Frilager paa Kjøbenhavns Toldbodplads at gjøre: Den gik nemlig ud paa, at hvis der kom en Frihavn, maatte den nødvendig forbindes med Frilageret. Følgen deraf blev, at man maatte notes med en mindre Plads og en anden Distribution af Pladsen paa Toldboden til Frilager, end hvis der ingen Frihavn kom, og selvfølgelig kunne disse Sager ikke stilles ad. Jeg ser ikke Andet, end at i Virkeligheden staa de Betragtninger, jeg har fremhævet, uvækkede. Der er en eneste Ting, man kan indvende. Man kan sige, det er Uafstemmen kommet for sent, hvorfor har man ikke tidligere fremfat disse Betragtninger? Men dertil vil jeg sige: Forbindelsen med Frihavnen har ikke kunnet overveies, førend